

Per un Pirineu viu, el 15 de maig totes a Puigcerdà!

«Ha arribat l'hora que les pirinenques siguem capaces de transformar l'engany dels Jocs Olímpics d'Hivern en una oportunitat pel Pirineu i la seva gent»

Enguany el 15M tornarà ser una data assenyalada. Farà 11 anys que el moviment de les indignades va representar un exemple d'autoorganització de la societat. Ocupant pacíficament, durant setmanes, places i carrers dels nostres pobles i ciutats, on la gent s'hi aglutinava per debatre i fer propostes constructives contra la greu crisi econòmica i les retallades que s'estaven vivint. Una marea de lluita que també vam viure aquí al Pallars intensament.

Potser per simple coincidència o potser perquè al Pirineu ens calen propostes transformadores, el diumenge 15 de maig a Puigcerdà s'ha convocat una manifestació per demanar, tal i com diu el lema de la convocatòria, que volem poder desenvolupar les nostres vides en un Pirineu Viu, i alhora, per mostrar el rebuig a la candidatura dels Jocs Olímpics d'hivern del Pirineu.

Una mobilització de país al Pirineu. Que aglutini gent de diferents àmbits, sectors i colors polítics, comarques, territoris i lluites del Països Catalans. Un clam unànimement contra un model caduc que fa anys que ha quedat demostrat que està esgotat i més ara en plena crisi climàtica. Però també, un crit per reconvertir el desastre i la misèria en esperança i prosperitat.

Aquesta ha de ser i serà la resposta davant dels interessos dels polítics, que frisen per repartir-se el pastís olímpic. Una mamella olímpica que dura des del 2010, de la que massa voltors en popen, disfressada sota una potent campanya de màrqueting i comunicació dirigida pels mateixos i finançada amb recursos públics. Des del PSC, passant per Junts fins a ERC, amb el beneplàcit dels Comuns.

El que hem viscut les darreres setmanes entorn als Jocs Olímpics d'Hivern és esperpèntic. Es convoquen dues consultes diferents per a decidir sobre una mateixa proposta, en ple període estival, sense projecte ferm ni estudis econòmics ni d'impacte ambiental associats. I dies després, el Govern intenta fer passar una documentació desfasada (que acompanyava un projecte antic) com a informes de l'actual candidatura. Tot plegat una presa de pèl. I això sense entrar a valorar les desavinences tècniques amb Aragó, que avui encara no estan resoltes.

Sembla realment que la candidatura olímpica s'aguanta per un fil. Això sí, no s'hi para d'invertir diners públics. Uns recursos que, simplement, podrien ser destinats a inversions necessàries per mantenir la vida a les nostres comarques i fer-la més fàcil.

Ens venen l'esdeveniment com la ocasió per executar moltes obres i millores. Parlem clar: els Jocs no faran realitat el túnel de Comiols, ni el de Perves, ni atrauran més metges especialistes al nostre hospital, pràcticament privatitzat, ni augmentaran la freqüència de transport públic, ni faran baixar els preus dels habitatges, ni generaran treball estable i qualificat per les nostres filles perquè no es vegin obligades a seguir sent part de la diàspora pirinenca. Ans al contrari! Els Jocs retrassaran totes les inversions en serveis públics i infraestructures que necessitem de forma ja urgent.

L'equació de les inversions d'uns JJOO és fàcil: els diners surten majoritàriament de les arques públiques i retornen en beneficis íntegrament al sector privat, i concretament, a les empreses grans del sector turístic. Un pressupost estimat, segons els darrers informes, de gairebé 1.400 milions d'euros per seus, vil·les i cerimònies olímpiques, energia, comunicació, administració

corporativa, gestió de personal, tecnologia i un fons de contingència.

És una roda, "cal fer inversions públiques milionàries en el turisme perquè no s'enfonsi l'economia de les nostres comarques". Perquè les han relegat per això.

I em pregunto... Si aquestes inversions públiques han d'aportar tantes millores i només retornen al sector privat, per què no es fan des del sector privat? I és que a un autònom qualsevol no li ve la Generalitat a fer-li inversions per fer que augmenti el rendiment econòmic de la seva petita i mitjana empresa.

Per altra banda, la candidatura pretén esdevenir l'enèsim pacte amb l'Estat espanyol, per tancar el conflicte polític amb el Principat per dalt, un acte més de traïció i renúncia envers a un altre moviment popular que va ser massiu, l'1 d'octubre, i tota la gent que va posar el cos per defensar les urnes, la democràcia i els valors per construir un país millor.

Tot plegat un engany. Però el poble és savi.

Ha arribat l'hora que les pirinenques siguem capaces de transformar l'engany dels JJOO d'hivern en una oportunitat pel Pirineu i la seva gent. Una oportunitat per iniciar una revolució territorial des de baix, per repensar-lo més enllà del model del totxo i turisme de masses, per autoorganitzar-nos, plantejar propostes transformadores, debatre i crear alternatives per millorar els nostres drets i fer que el nostre Pirineu recuperi la vida que ens volen prendre.

Per tot això i molt més, el 15M desbordem els carrers de Puigcerdà.

Fem sentir la nostra veu: PER UN PIRINEU VIU, ATUREM ELS JJOO!
[nointext]